

paalidelige Vidnesbyrd om dets gode Forhold, at betygge Husbonden mod Stuffer og at lette det Offentlige Erhvervelsen af Dphsynninger om en talrig Samsundsclassens personlige Forhold. Sagen forholder sig imidlertid ganske anderledes, naar Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste nu hæves. Er det ikke nogen Pligt at tage Tjeneste, og kunne Personer, som ere indtraadte i Lyendeclassen, forlade dette Erhverv, naar de ville, er der mindre Anledning til at paalægge disse Personer at erhverve, bevare og forevise et stadigen controlleret Vidnesbyrd om deres hele Forhold, i den hidtilværende Udstrækning. Da imidlertid Vibeholdelsen af denne Indretning, om endog i en efter forandret Opfattelse af Forholdene modificeret Form og Begrænsning, maa ansees at være vigtig for det Offentlige med Hensyn til Controllen med Personer, som ellers let undrage sig det Tilsyn, som Ingen i god Ordens Interesse bør eller kan være fritaget for, vil det ikke finde videre Modsigelse, at Lyendet som hidtil bør være forsynet med en egen Bog til Optegnelse af det, som nærmere derom maatte blive bestemt. Hvad Indretningen af disse Bøger angaaer, saa skjønes det ikke rettere, end at de bør være saa lidet bekostelige som muligt, og at derfor, naar stemplet Papir dertil ansees fornødent, det til den laveste Tæxt anvendes. De bør fremdeles ikke alene indeholde et Uddrag af Bestemmelserne angaaende Omgangen med disse Bøger, men ogsaa et Uddrag af Lyendeloven. — De Embedsmænd, der skulle autorisere Bøgerne, maae paasee, at der stedse i enhver Kjøbstad og ethvert Pastorat paa Landet er Forraad deraf til en bestemt billig Priis. Hvem der skal staae i Forbud for disse Bøgers Anskaffelse, og hvorvidt, der med Hensyn til dem kan gjøres Undtagelse fra de almindelige Bestemmelser om stemplet Papir, synes ikke at henhøre under Lyendeloven. Skulde imidlertid Tilføining med Hensyn til sidstnævnte Forhold behøves for at undgaae Misforstaaelse, kan dette uden Betænkelse skee. — Uagtet Udskrivningsbeviset fra Skolen ikke har Noget med Lyendeforholdet at bestille, og navnlig den Vidtløftighed, hvormed det undertiden indføres i Studsmaalbøgerne, synes overflødig, kan det betragtes som

en Bequemmelighed for den, der er bestemt til at tjene, at han kan bruge den Bog, som han dog senere skal anskaffe, til at optage denne Attest. Ved Udgangen af Skolen kan Udskrivningsvidnesbyrd strax indføres i Bogen; der bør da tilføres, hvor og naar Lyendet er født, og om det er døbt og i saa Fald, hvor og naar. Naar Udskrivningsbeviset fra Skolen senere overføres i Bogen, kan dette skee blot med Angivelse af Tiden, naar det er udfrevet, med Tilføining af, naar og hvor det er født, og, hvis det er døbt og confirmeret, hvor og naar. Om Lyendets Alder og Forhold under Forberedelsen til Confirmationen synes der ikke at være tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen Bemærkning. At fattige Børn faae den besalede Bog med dens Autorisation og Attester uden Betaling, er billigt. Det hører dog maa skee mindre herhen. — Med Hensyn til en udfreven Bog forholdes som efter Udfasket; dog behøves ikke nogen særlig Titel for en saadan Bog, naar det ikkun bemærkes, at det er en Bog, som er en Fortsættelse af en ældre foreviist. Bliker Bogen borte, bør der i alt Væsentligt forholdes som i Udfasket er foreskrevet; dog synes det for haardt at vedligeholde Fængselsstraf eller Bænd- og Brødsstraf for forsætlig Tilintetgjørelse af Bogen, især dersom det bifaldes, at Lyendebogens Indhold forandres efter et Forslag, som senere fremkommer fra Fleertallet i Udvalget. Men alene af den Grund, at Lyendet nu er raadig over, om det vil forlade den tjenende Stilling, og altsaa let kan i et Tidspunkt, da det har bestemt sig for et andet Erhverv, beslutte sig til at tilintetgjøre et Document, som ikke længere har Værdi for det, findes det billigt, at det i ethvert Fald bliver ved den foreslaaede Mulct. Politiovrighedens Pligt at holde Fortegnelse over bortkomne Bøger er en Foranstaltning, som ikke vedkommer Lyendeforholdet og neppe behøver her at indskræpes. — Den i § 64 anførte Bestemmelse skjønes at være uden Betydning for Landets Vedkommende, da Præsten ingen Politimyndighed har eller bør have, og det maa dog betyde noget Mere end en simpel Fornægtelse af Autorisationen. Med Hensyn til Ordene „agter at gaae i Tjeneste“ synes det tvivlsomt, om de angaaer, at Lyendet vil tiltræde